

Camino aan het Wad 3 maart 2018 van Weert naar Maarheeze

Koning Winter had op de dagen van onze camino nog niet alle registers opengetrokken. Na regen, natte sneeuw, een ijskoude oostenwind en snijdende kou lag er nu een dun laagje sneeuw. Maar iedereen was deze ochtend aanwezig op het station in Weert. Door allerlei problemen op het spoor waren enkele deelnemers wat later zodat we vijf minuten later vertrokken dan gepland. Op weg naar Maarheeze.

Na enkele kilometers lopen stopten we bij de horecagelegenheid De Sluis voor het inmiddels gebruikelijke koffie of thee en voor de echte liefhebbers Limburgse vlaai. De vlotte bediening zorgde er voor dat we al snel weer verder konden. Na een kort stukje langs de Zuid Willemsvaart liepen we al snel het natuurgebied

van de Weerter- en Budelerbergen in. Een uitgestrekt bos en heidegebied gelegen aan de oostkant van de Kempen. Bij de Boshoverheide stonden houten palen met bronzen koppen. Hierop konden we lezen dat dit gebied al ver voor het begin van onze jaartelling werd bewoond. Uit de bronstijd (1100-700 v Chr.) stammen de urnenvelden die hier te vinden zijn. Deze urnenvelden zijn de grootste die in Nederland zijn te vinden.

Het weer werd aangenaam en onder een mager zonnetje ging het verder. Veel wandelaars van deze groep kenden elkaar inmiddels al van eerdere etappes door de regio

Limburg. Het voelde prettig om met deze wandelaars op weg te zijn. Een gezellige groep die het goed met

elkaar kon vinden. In steeds wisselende samenstelling werd de weg afgelegd. In het bos werd de groepsfoto van deze dag gemaakt. Vrolijk lachend, ontspannen en met de nodige humor werd geposeerd voor de fotograaf. In het wegrestaurant De Goudreinet Weert stopten we voor de lunch. Voor de groep was een

aparte ruimte gereserveerd en er was gezorgd voor extra personeel zodat bijna iedereen vlot werd bediend. Truus moest wat langer op haar soep wachten omdat ze haar waren vergeten. Maar ook dat werd

snel recht gezet. Via een viaduct werd de A2 gepasseerd en daarna ging het verder via het Weerterbos naar de Hugterheide. Een mooi en uitgestrekt bos- en heidegebied waar het mooi wandelen is. De wandelaars genoten van het afwisselende landschap met bospartijen, vennen en uitgestrekte heidevelden. Opvallend was dat

juist in dit gebied de camera's en telefoons uit de zakken en hoezen werden gehaald om de vergezichten op de gevoelige digitale plaat vast te leggen. Zeker toen het gezelschap over een heus vlonderpad (plenkskesweg) de weg moest vervolgen. Het Pelgrimspad verder volgend liepen we verder naar de overzijde van het heidegebied. Daar maakten we even een kort uitstapje naar de grenskerk. Een plaats die in de 17e eeuw werd gebruikt als kerk door katholieken die aan de andere kant van de grens die hier toen liep niet hun eigen godsdienst mochten belijden. Op het altaar werd door een één van ons in de sneeuw: "Wij waren

hier Camino" geschreven." Een bijzonder moment op een bijzondere plaats.

Een eindje verder werden we getraakteerd op een mini concert door enkele dames die het Ultrealied zongen. Als snel kwam het eindpunt van onze wandeling in zicht: het station van Maarheeze.

Hier stonden vertegenwoordigers van de regio Zuidoost Brabant op ons te wachten om de bourdon in ontvangst te nemen. De ontmoeting was hartelijk en na een korte toespraak werd de staf overhandigd.

Daarbij bleek dat diegene die het lint had geregeld van deze regio een iets te groot exemplaar had besteld. Dit werd met de nodige hilariteit vastgemaakt aan de bourdon. Hiermee was de overdracht een feit en het is nu aan de regio Zuidoost Brabant om de camino verder voort te zetten. We wensen hen heel veel succes, goede weersomstandigheden voor een buen camino. Rest me alleen nog een woord van dank aan iedereen die heeft bijgedragen aan het succesvol verlopen van ons deel van de Camino aan het Wad. Jullie waren een geweldige groep en het was een eer om jullie te mogen begeleiden.